

Prof. Jacek Siwczyński
Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie
Wydział Architektury Wnętrz

RECENZJA W PRZEWODZIE DOKTORSKIM
mgr DANG THUY DUONG
WSZCZĘTYM PRZEZ RADĘ WYDZIAŁU
ARCHITEKTURY I WZORNICTWA
AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

Pani Dang thuy Duong urodziła się w Hanoi, w Wietnamie. Wykształcenie wyższe zdobyła w Polsce, studia magisterskie na Wydziale Malarstwa, Europejskiej Akademii Sztuk Pięknych, studia podyplomowe Urbanistyki i Gospodarki Przestrzennej na Politechnice Warszawskiej, studia podyplomowe na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa w zakresie Budownictwa Energo Oszczędnego, Certyfikacji Energetycznej Audytu Energetycznego i Termomodernizacji Budynków, Studia Doktoranckie na Wydziale Architektury i Wzornictwa. Droga zdobywania kwalifikacji pokazuje pewną zmianę zainteresowań od czystej sztuki /studia malarstwa/ do architektury, w kilku pokrewnych zakresach. Trudno te decyzje inaczej zrozumieć, ja tylko, ciekawością poznawczą. Prawdopodobnie malarskie zmagania potrzebowały mocnych podstaw racjonalnych, bardziej konkretnego warsztatu intelektualnego i twórczego, pozwalających na poczucie pewności w działaniach twórczych.

Działalność twórcza Dang Thuy Duong skupia się wokół projektowania obiektów architektury użyteczności publicznej, projektów architektury krajobrazu, architektury

wnętrz miejskich, adaptacji istniejących obiektów architektonicznych, projekty form graficznych, autorską fotografię. Twórcze prace zawodowe, wykonane w latach 2009-2018, reprezentuje dwanaście różnych projektów, zapewne powstałych w zespołach projektowych, co jest naturalną koniecznością:

- Narodowe Centrum Onkologii NROC w Astanie /Kazachstan/, projekty małej architektury i zagospodarowania otoczenia;
- Siedziba Forte Banku w Astanie /Kazachstan/ - projekt nowej siedziby w zakresie urbanistyczno-architektonicznej koncepcji architektury krajobrazu, wybranych przestrzeni wewnątrz i wykończenia detali architektury w postaci artscape. Projekt wyróżniony nagrodą Form and Function 2016 przez Astana Architecture i Business & Design Dialogue;
- Rixos Borovoe w Kazachstanie - projekt architektury krajobrazu otoczenia Hotelu Rixos, położonego w parku narodowym, z bezpośrednim dostępem do jeziora;
- Banya Boronvovoe w Kazachstanie - projekt kompleksu drewnianych banii położonych w okolicy przynależącej do Hotelu Rixos;
- Plac Pokoju w Oświęcimiu - projekt zagospodarowania terenu i przebudowy Placu Pokoju, z programem usprawnienia komunikacji, wydzielenie otwartej przestrzeni placu i przestrzeni wielofunkcyjnej;
- Dunino Green House w Moskwie - projekt przebudowy domu jednorodzinnego i połączenie z nowym budynkiem, z krytym basenem;
- Koncepcja zagospodarowania przestrzennego MPZP Parku Rossija w Moskwie - opracowanie studialne urbanistyczno-przestrzenne obszaru w ścisłym centrum miasta, położonego nad rzeką Moskwą;
- użytkowe rozwiązań zagospodarowania przestrzennego oraz powiązań komunikacyjnych obszaru Placu Narutowicza;
- Skwer miejski w Zawierciu - projekt zagospodarowania terenu i przebudowy skweru, projekt fontanny i elementów wyposażenia przestrzeni miejskiej;
- Koncepcji rewitalizacji zabytkowej fabryki „Drucianka” w Warszawie - badania historyczne, dokumentacja i inwentaryzacja zabytkowych budynków wchodzących w skład zespołu urbanistyczno-architektonicznego, w celu uzyskania opinii i zaleceń Stołecznego Konserwatora. Przygotowanie dokumentacji dla wprowadzenia zmian koncepcji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;

- Centru Kultury Wietnamskiej i Świątynia Buddyjska w Łazach - projekt zagospodarowania terenu i budynku użytkowego. Założenie architektoniczne budynku oparte o kanony tradycyjnej architektury wietnamskiej;

- Koncepcja zagospodarowania terenu otoczenia Stadionu Narodowego oraz Portu Praskiego w Warszawie - studium planistyczne, z przykładowym rozwiązaniem urbanistycznym. Opracowanie obejmuje tereny Portu Praskiego, z przyległymi do niego terenami łęgów nadwiślanych, od zachodu i południa oraz zabudową mieszkaniową od północy;

- Zespół domków letniskowych w Mierzynie - projekt zagospodarowania terenu i koncepcja architektoniczna 30 domków letniskowych;

Inne projekty o mniejszej skali, aranżacje wnętrz sklepów i mieszkań, projekty mebli.

Przeglądając zaprezentowany zestaw prac twórczych, narzuca się wrażenie, że twórczość doktorantki jest zdominowana przez działania projektowe, o różnej skali, stopniu skomplikowania i trudności. Zestaw pokazuje podstawowe doświadczenia zawodowe, które stanowią bazę do dalszych działań projektowych. Nie można też, pominać faktu, że wspomniane projekty są na etapie kompletacji i w stanie oczekiwania na pozwolenia, opinie i ewentualne dalsze etapy projektowania. Nie umniejsza to wartości kilkunastu pokazanych projektów. Główną zaletą jest bogactwo warsztatu projektanta, który zależnie od potrzeby używa wielu technik, często stosując połączenia, uzyskując wartościowe efekty wizualne umożliwiające łatwy wgląd w materię treści projektowania. Fragmenty zaprezentowanych dokumentacji, obiektów i rozwiązań przestrzennych świadczą o rzeczywistych kompetencjach zawodowych, stanowiąc osobisty kapitał i rekomendacje i prognozę na przyszłość. Być może, w przyszłości, warsztat artysty malarza i warsztat projektanta architekta, spotkają się w jakimś wyjątkowym połączeniu, wyznaczając nowy rodzaj synestetycznego doświadczenia.

Oprócz przedstawionych już doświadczeń kandydatka posiada inne liczne doświadczenia zawodowe, w zakresie architektury wnętrz, projektowania mebla i projektowania grafiki użytkowej.

* * *

Przedmiotem przewodu jest praca doktorska, wykonana pod opieką promotorską dr hab. Jacka Domoniczaka prof. ASP, pt. „MIASTO W RUCHU METODA I BADANIE”.

Już na samym początku, autorka definiuje zakres pojęć, które są kanwą jej doświadczeń i poszukiwań: chodzenie, percepcja w ruchu, uwaga, afordancje, enaktywność, czasoprzestrzeń, wnętrza urbanistyczne. To ogromne przedsięwzięcie badawcze, próba „niemożliwego” objęcia ogromu zjawisk percepcji podmiotu w ruchu, a jednak możliwego, skoro powstało i zadziwia swoją precyzją, niczym nieskrępowaną chęcią badania rzeczy, zjawisk i możliwości percepcji człowieka. W pewnym sensie, praca jest rozwinięciem koncepcji krzywych wrażeń Kazimierza Wejcherta, opublikowanej w książce „Elementy Kompozycji Urbanistycznej”, w roku 1974. Można by przypuszczać, że mamy wtórne rozwiązanie dawnego problemu. Jednak, podczas wnikliwej lektury, która w tym ujęciu, nie jest łatwa, dochodzimy do przekonania, że musimy włożyć wiele wysiłku, by objąć tak rozległy dokument, wieloplanowy i wielowątkowy. Podstawowym stwierdzeniem w przygotowaniu metody zawartym w tezie jest stwierdzenie, „ że percepcja jest sposobem, w jaki pieszy doświadcza miasta na codzień”. Z tej tezy wyprowadza szczegółowe tezy: postrzeganie miasta przez pieszego jest postrzeganiem enaktywnym (...), doświadczenie przestrzeni jest również doświadczeniem chwili (...), percepcja ruchu i doświadczenie stanowią źródło aktualnej wiedzy usytuowanej w rzeczywistości, w procesie percepcji selektywność uwagi rozstrzyga o obecności lub nieobecności miasta. Dla czytelności, autorka podaje plan pracy oraz wyczerpujący sylabus podstawowych definicji elementów. Przeprowadza dwa etapy badań dla wybranych części wnętrza urbanistycznych; w etapie pierwszym: 1 - spacer percepcyjny, 2 - metaspace, 3 - mapa poznawcza + wywiad. w drugim etapie następuje praca z danymi - 1 - przenoszenie i konwersja informacji, 2 - tworzenie układów czasoprzestrzennych, 3 - krzywa uwagi - korygowanie danych. Tak wygląda konstrukcja metody.

Nie sposób pominąć ogólne wrażenia, powstałe podczas lektury pracy doktorskiej, wyjątkowej rzetelności i staranności. Szczególnie widoczna jest dbałość autorki o każdy szczegół, który jest z reguły dobrze opracowany. W każdym miejscu wyczuwalna jest troska o czytelność i zrozumiałość postawionych tez, kompletność i zasadność użytych terminów. Praca jest wyjątkowym opracowaniem, zawierającym szereg wykresów, które w jasny sposób pokazują przeprowadzone badania i ich wyniki.

W rozdziale STOSOWALNOŚĆ METODY BADAWCZEJ, autorka stwierdza, że „stosowanie jej jest ciągłym odkrywaniem tego, do czego może posłużyć”, i kontynuując dodaje, że przewiduje wiele zastosowań metody takich jak: architektura, urbanistyka,

gospodarka i planowanie przestrzenne, psychologia środowiska, socjologia miasta, antropologia miasta, filozofia miasta oraz naukach kognitywnych.

Jest jeszcze jeden aspekt oceny tego narzędzia badawczego, przywraca on znaczenie realnego poznania przestrzeni i humanistyczny wymiar badawczych możliwości podmiotu badającego. Do tej pory, usilnie podważano realność możliwości poznania przestrzeni. Znamy poglądy Kanta na temat przestrzeni, której przyznał jedynie status „formy a priori poznania”, odrzucając kategorycznie możliwość poznania, w swoim najważniejszym dziele, „Krytyce Czystego Rozumu”. Właściwie autorka przywróciła poznaniu przestrzeni jej realną postać, ze wszystkimi konsekwencjami. Zwróciła podmiotowi poznającemu jego rangę, mimo oczywistego osobowego, indywidualnego i wyjątkowego charakteru. Zwróciła też uwagę na asocjacyjny charakter poznania zmysłowego poznania, podkreślając czasoprzestrzenny i mobilny charakter. Jest to „humanistyczne” podkreślenie starych problemów epistemologicznych, tym ważniejsze, że odrzuca większość zarzutów o niewystarczalność, niekompletność oraz nierzeczywistość poznania zmysłowego podmiotu. Przyczynia się do tego, w dużej mierze, podkreślenie aspektu ilościowego, mianowicie, w zamiarze i w pierwszych doświadczeniach autorki, ważne są opinie i przekonania wielu osób zaproszonych do wyrażania opinii o obiektach w przestrzeni „in situ”, czyli w miejscu, w tym samym czasie. W następnym etapie, są one „uśredniane”, sprowadzane do opinii i ocen „podmiotu zbiorowego”. Ten etap badań jest najcenniejszą częścią metody. Autorka podkreśla „nieanonimowość” wypowiedzi a więc „uchwycenie bogactwa percepcji każdego z uczestników z osobna”. To znaczący moment badań, kiedy materiał do badań powstaje spontanicznie, bez samoograniczającej cenzury podmiotu badań, co daje możliwość wniknięcia w naturę realnych ocen i nie jest jedynie wynikiem zetknięcia ze sformalizowanym schematem procedury. Wynikiem procedury tej metody jest kolejny etap stosowania narzędzi analitycznych w postaci mapy poznawczej i wielu następnych wykresów, które są ekwiwalentem treści, określonych w założeniach opracowanej metody badawczej.

W badaniach wzięło udział 28 osób, powstało szereg ciekawych analiz kilku miejsc w przestrzeni tkanki miejskiej Warszawy. W efekcie powstało szereg wykresów, oryginalnych „partytur eksploracji czasoprzestrzeni zurbanizowanych”, które są zapisem fizycznym skomponowanych obiektów w przestrzeni w korelacji z emocjami i wrażeniami percepcji odbiorców, będących w ruchu.

* * *

Do pozytywnej oceny dorobku twórczego i pracy doktorskiej skłania kilka przesłanek:

- W świetle własnej historii wykształcenia, kandydatka podjęła szereg znaczących wyborów w celu uzyskania kompetencji i uprawnień zawodowych umożliwiających twórcze działanie, zwłaszcza w projektowaniu przestrzeni o dużej skali;

- Twórczość projektowa architektoniczna i kreowania przestrzeni wewnątrz miejskich i krajobrazowych pokazuje szerokie spektrum umiejętności tworzenia dokumentacji, korzystania z mediów elektronicznych w połączeniu z tradycyjnymi formami przekazu projektowego, oraz wysokim poziomem zaproponowanych rozwiązań;

- Praca doktorska „MIASTO W RUCHU METODA I BADANIE”, stanowi oryginalne dzieło projektowe dużej wartości, w postaci metody badawczej oraz stanowi twórcze rozwinięcie metody „krzywych wrażeń” Kazimierza Wejcherta. Poziom i zakres pracy doktorskiej wykracza poza obiegowe standardy współczesnych prac doktorskich, dlatego wnioskuję do władz Uczelni o szybką publikację tej pracy.

- Opracowana metoda badawcza może stanowić cenne narzędzie dla organów decyzyjnych w procesach podejmowania decyzji i oceny decyzji projektowych, kreowania zaleceń dla projektantów różnych dziedzin;

- Opracowana metoda badawcza po niewielkich dostosowaniach może zostać podana dygitalizacji i stanowić osobną aplikację lub plugin w obrębie jakiejś aplikacji typu CAD;

- Praca doktorska stanowi cenne źródło wiedzy, wielu zagadnień percepcji przestrzeni zurbanizowanych oraz metodologii projektowania dla studentów, doktorantów, wykładowców i projektantów innych dziedzin pokrewnych.

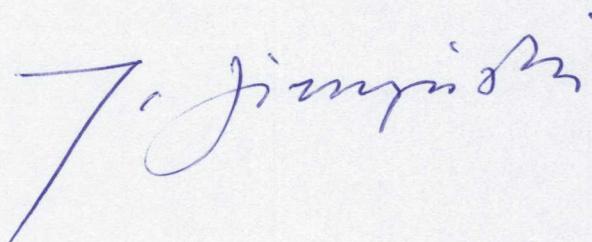
* * *

Pani mgr Dang Thuy Duong jest osobowością twórczą. Jest uzdolnionym projektantem architektury przestrzeni wewnątrz miejskich i krajobrazowych, jest też osobą wielu zainteresowań i pasji, wrażliwą na piękno przyrody i sztuki. Praca doktorska „MIASTO W RUCHU METODA I BADANIE” w pełni realizuje wymogi ustawowe art. 13 ustawy dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789 ze zm.). Z całym przekonaniem stawiam do wniosek Rady Wydziału Architektury i Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych

Gdańsku o nadanie mgr Dang Thuy Duong stopnia doktora sztuki, w Dziedzinie Sztuk Plastycznych, w Dyscyplinie Artystycznej Sztuki Projektowe.

Jednocześnie na mocy zarządzenia Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku 20/2018 z dnia 17 kwietnia 2018 r., składam wniosek o przyznanie wyróżnienia pracy doktorskiej „MIASTO W RUCHU METODA I BADANIE” autorstwa mgr Dang Thuy Duong.

... w Krakowie 15.07.2019 r.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'T. Jankowski', is written over the text of the document.